

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

V. De temporibus quibus praesens hominibus apparuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

θεραπείας. Τότεω τε οὐκ εἰρήθε, ὅτι δὴ πᾶσαι αἰφυλαγῆς γῆς κὲν πάντα τὰ ἔθνη ἐν αὐτῷ εὐλογηθήσονται. ἔργοις δὲ λόγων ἐναρτέσεως Ἰησοῦ παρόντων πᾶσα μόνος χειριανοὺς καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἀσκήσονται αὐτὸς ἐκεῖνθ' ὅτι τῆς θεοσεβείας ἔσθ' Ἀβραάμ ἀναπέφνηε πρόπον. τί δὴ οὕτω λοιπὸν ἐμποδῶν αὐτῷ, μὴ ἐχίενα κὲν τὸν αὐτὸν βίον τε ἔσθ' ἄλλοθεν, ἢ μὴ τε τοῖς δὲ Χειρῆσι ἔσθ' ὅτις παρὰ τὴν θεοφιλέσιν ὁμολογῆν ἄσε μὴ νεαν ἔξενεω, ἀλλ' εἰ δεῖ φάσαι ἀληθεύοντα, πρῶτον ὑπαρχὸν κὲν μόνον κὲν ἀληθῆ κατόρθωσιν θεοσεβείας, τὴν δὲ τῆς ἔσθ' Χειρῆσι διδασκαλίας πᾶσα δὲ θεῖσαν ἡμῖν ἀποδείκνυται κὲν ταῦτα μὴ ὀδὲ ἐχέτω.

A coluisset. Cū igitur ejusmodi esset, dictum ei fuerat omnes terræ tribus ac nationes in ipso esse benedicendas. Apud solos autem Christianos per univrsam terrarum orbem, operibus quæ sermone omni efficaciora sunt, exculta hæc eadem religionis Abrahamicæ forma reperitur. Quid ergo post hac obtare poterit, quò minus unam eandemque vivendi rationem ac religionem, cū nobis qui à Christo cognomentum traximus, tūm vetustissimis illis Deo imprimis acceptis hominibus fuisse fateamur. Proinde perfectam illam religionem quæ Christi prædicatione nobis tradita est, non novam aut peregrinam, sed si verum dicere oportet, primam, solam, veramque esse liquido apparet. Et de his quidem hæctenus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν χρόνων τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τῆς εἰς ἀνθρώπους.

Φερε δὲ μὴ τὴν δέξασαν πρεσβυτέρων τῆς προφητείας ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς ἰσοείας, ἢ δὴ λοιπὸν δὲ τῆς ἐν σάρκῳ ἔσθ' Ὁσίου ἡμῖν ἐπιφανείας, οἷά τινθ' ὁδοποιείας ἐφαψάμεθα, τὸν τοῦ λόγου πατέρα Θεὸν, ἔσθ' τὸν δηλεῖον αὐτὸν Ἰησοῦ Χειρῆσιν τὸν Ὁσίου ἔσθ' Κύριον ἡμῖν τὸν ἔσθ' ἄλλοθεν Θεὸν λόγον, βοηθὸν ἡμῖν κὲν σωεργὸν τῆς κὲν τῶν διήγησιν ἀληθείας ἐπικαλεσάμενοι. ἢ δὴ οὕτω τέτο δὲ τεσσάρων ἔσθ' Ἰησοῦ βασιλείας, αἰγύπτῳ δ' ὑπαρχῆς κὲν τῆς τελειότητος Ἀντωνίου κὲν Κλεοπάτρας, εἰς τὴν ὑπαρχίαν ἢ κατ' αἰγύπτῳ τῶν πολεμαίων κατέληξε διωασεία, ὄγδοον ἔσθ' ἔσθ' εἰκοσόν, ὁπνηνία ὁ Ὁσίου ἔσθ' Κύριον ἡμῖν Ἰησοῦ Χειρῆσιν ἔσθ' Ἰησοῦς ἔσθ' ἰσοεικῶν Φλανθῶν Ἰώσηπθ' μνημονοῖται, ἔσθ' ἄλλων ἐπισυνάπτων ἰσοείαν πρὸ τῶν γαλιλαίων κὲν τὴν ἐπιφάνειαν χερόναι ἀίρεσεως, ἢς κὲν παρ' ἡμῖν ὁ λακῆς ἐν ταῖς πρῶταις μνήμῳ ὀδὲ πῶς λέγων πεποιήσται. μὴ τέτον ἀίρεση ἔσθ' Ἰωσῆσ ὁ Γαλιλαῖθ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, ἔσθ' ἀπέσθηε λαὸν πολὺν ὀπίσω αὐτῷ. κακεῖνθ' ἀπώλετο κὲν

CAPUT V. De temporibus quibus præsens hominibus apparuit.

CUM verò quæcunque ad Ecclesiasticæ historię quam tractandam suscepimus, notitiam erant necessaria, jam præmissa sint, superest ut à corporali Servatoris nostri præsentia, tantquam itineris nostri sumamus initium: Patrem Verbi Deum, ipsumque de quo agimus, Jesum Christum, Dominum ac Servatorem nostrum, caeleste Dei Verbum precibus invocantes, ut ad prosequendum ordinem veritatis auxiliator nobis atque adiutor sit. Annus jam agebatur secundus & quadragesimus imperii Augusti. A subacta autem Ægypto, & ab interitu Antonii & Cleopatæ, in qua Ptolemæorum in Ægypto dominatio defuit, octavus ac vicelimus: cum Servator & Dominus noster Jesus Christus prima illa descriptione census quæ facta est Quirinio Syria præfidente, secundum Prophetarum de illo vaticinia, in Bethleem Judææ natus est. Hujus porro descriptionis quæ Quirinii temporibus facta est, celeberrimus apud Judæos historicorum Scriptor Flavius Josephus mentionem facit: aliam quoque narrationem de Galilæorum secta, quæ iisdem temporibus emerfit statim subnectens; de qua noster etiam Lucas in Actibus Apostolorum loquitur his verbis: Post hunc extitit Judas Galilæus in diebus professionis censualis, & avertit populum post se. Et ipse periit, &

Confer hoc cap. cum cap. 6. lib. 1. Niceph.

Act. c. 5.

omnes quotquot consenserant ei, dispersi sunt. Quibus consentiens is quem supra diximus Josephus, in octavo decimo Antiquitatum libro, ita dicit: Interea Quirinius unus è Senatoribus Romanis, vir omnibus magistratibus jam perfunctus, & qui per omnes honorum gradus ad Consulatum usque provectus fuerat; aliis etiam dignitatum insignibus conspicuus, cum paucis militibus in Syriam pervenit missus à Cæsare cum ut jus redderet populis, tum ut census ageret facultatum. Et paulò post: Judas, inquit, Gaulanites ortus ex oppido Gamala, Sadduco quodam Phariseo in societatem adjuncto, populos ad defectionem concitabat: cum ambo dicerent censum nihil aliud esse quam manifestum servitutis indicium, & universam gentem ad defectionem libertatis cohortarentur. Idem in libro secundo de bello Judaico de eodem viro hæc scribit. Ea tempestate Judas quidam Galilaus ad defectionem incolas excitabat, palàm exprobrans quòd Romanis tributum pendere sustinerent, & post DEUM mortales Dominos agnoscerent. Hæc Josephus.

A πάντες ὅσοι ἐπέθεντο αὐτῷ διεσκορπίθησαν. τέτοις γοῦν ἔο δὲ δηλωμένος ἐν ὀκτωκαιδέκω τῆς δευκαλογίας σιναίων, ταῦτα ἀπαριθμεῖται καὶ λέξι. κυρήνισθ δὲ τῶν εἰς βαλὴν σιναίων ἀνῆλθε, τὰς τε ἄλλας δευκαίας ἐπιτετελεώς καὶ διὰ πασῶν ὁδεύσας, ὡς καὶ ὑπάρθω γράσει τὰ τε ἄλλα ἀξιόμαλιν μέγας, σὺ ὀλίγοις ἐπὶ Συρίᾳ παρὼν, ὑπὸ καίσεσθ δικαιοδοτίας τῶ ἔθνους ἀπεσταλμένος, ἔμπρητης τῶν ἐσιῶν χρησόμεθ. ἔμπεραχέα φησὶν, Ἰσάδας δὲ Γαυλιανίτης ἀνὴρ ἐκ πόλεως ὀνομα Γαμάλας, σάδο δόχον Φαρισαιοῖν προσλαβόμεθ, ἠπείγετο ἐπὶ Διοσασίαν. τὴν τε διοσίμωσιν ἐδὲν ἄλλο ἢ ἀνικρυς δουλείαν ἐπιφέρειν λέγοντες, καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ ἀνπλήσει ἀπακαλουῶτες τὸ ἔθνος. καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἰστοριῶν τῶ Ἰσδαίκα ἐπολέμωσιν ἀπὲρ τὰ ταῦτα γράφει. ἐπὶ τέτοις τις ἀνὴρ Γαλιλαῖος Ἰσάδας ὀνομα, εἰς Διοσασίαν ἐνήγε τὸς ἐπιχωρίους κακίζων, εἰ φόρον τε Ῥωμαίοις τελεῖν ὑπομύσει, καὶ μὴ τὸν Θεὸν οἴσσει θνητὸς δεσπότης. C ταῦτα ὁ Γώσπηος.

CAPUT VI.

Quòd ejus temporibus, ut à Prophetis prædictum fuerat, cessarunt Principes, qui ex generis continua successione Judæis imperabant: & quòd primus ex alienigenis Herodes apud eos regnavit.

Huc refer par-tem po-sterio-rem c. 6. apud Niceph. lib. 1.

PER idem tempus cum Herodes primus ex alienigenis Judaicæ gentis Regnum obtineret, completa esse videbatur Mosis prædictio quæ sic habet: Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de femore ejus, donec veniat cui sepositum est. Quem etiam expectationem gentium fore confirmat. Quippe sine effectu semper pendebat prædictio, quamdiu sub domesticis principibus Judæis agere licebat: qui quidem à Mose initio ducto ad usque Augusti tempora permanferunt. Cujus principatu primus ex alienigenis Herodes Regnum Judææ à Romanis adeptus est: cum, ut à Josepho quidem traditum est, paterno genere Idumæus, Arabs materno esset. Ut autem scribit Africanus non ignobilis, & ipse Scriptor, qui de illo accuratius scripserunt, Antipatri filium fuisse tradunt: Huic verò Herodem quemdam Ascalonitam, unum ex numero servo-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Ὅτι κατὰ τὴν χρόνον αὐτῶ ἀκολούθως ταῖς προφητείας ἐξήλιπον ἄρχοντες οἱ τὸ πρῶτον ἐν προζῶντων διαδοχῆς τῶ Ἰουδαίων ἔθνος ἡγεμόνοι, ἀπὸ τῶ ἀλλόφυλῶ βασιλεύει αὐτῶν Ἡρώδης.

ΤΗΝΙΚΑΤΑ δὲ καὶ τῶ Ἰουδαίων ἔθνος Ἡρώδης πρῶτος τὸ γένος ἀλλόφυλος διεληφότος τὴν βασιλείαν, ἢ διὰ Μωυσέως ἀπειγραφήν ἐλάμβανε προφητεία, ὅτι ἐκλήψει ἀρχὸν ἐξ Ἰσάδας ἐδὲ ἡγεμόνον ἐκ τῶν μηρῶν αὐτῶ φήσασα, ἕως ἀν ἐλθῆ ὡ δὲ δόκει. ὃν καὶ διοσίμωσιν ἀπεσταλόμεθ ἐθνῶν ἕσεσθ. ἀτελεῖ γέτοι τὰ τῆς ἀπερρήσεως ἦν, καθ' ὃν ὑποδοίς οἰκείους τῶ ἔθνοισ ἀρχεσι διάγειν αὐτοῖς ἐξῆν χρόνον, ἀνωθεν δὲ αὐτῶ Μωυσέως καθαρξάμενοι, καὶ εἰς τὴν Ἀυγύστου βασιλείαν διαρκέσασιν καθ' ὃν πρῶτος ἀλλόφυλος Ἡρώδης τὴν καὶ Ἰουδαίων ἐπιτέπει ὑπὸ Ῥωμαίων δευχὴν ὡς μὲρ Γώσπηος ἀπαριθμεῖται, ἰδόμενος ὡν καὶ πατέρα τὸ γένος, Ἀράβιος δὲ καὶ μητέρα. ὡς δὲ Ἀφρικανός, ἐχ ὀτυχῶν ἡ ἔτος γέγονε συγγραφεύς, φασὶν οἱ τὰ κατ' αὐτὸν ἀκριβοῦτες, ἀνπλήσει Ἰσάδας δὲ Ἡρώδης πρὸς ἀσκαλο-